

Тѣла, и праведна душа не е умалена, но
Слава, славна, и за вечното блажен-
ство достойна.

II.

За Аза човекомразеца.

Тамъ, дѣто гора Таѡрѡсъ са възви-
шава съ върховете си надъ сичките обла-
ци тѣй; што на отдалеченіа пѣтници
нищо друго не са представлава на очи-
те, освенъ пещери които висатъ, скоко-
ве които хлѣватъ, и освенъ това сака-
кви променн на чѡдното бестество. Тѣка
казвамъ живелше отъ сака челешка дрѣ-
жина отдалеченъ и скритъ въ една тѣмна
пещера Аза челкомразецъ. Той същій
Аза предъ това беше поминалъ полови-
ната на живота си помеждѡ хората, и,